

Mál nr. 168/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Nafn vátryggingartaka ábyrgðartryggingar (X)

Skaðabótaábyrgð.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 21. maí 2024, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 3. júní 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 17. september 2023 hafi M ekið bifreið sinni, á járnstaur á landi í eigu X er hann var að víkja út í kant við mætingu annarrar bifreiðar er kom á móti honum. Vegna smæðar vegarins þurftu báðar bifreiðar að hægja á sér og aka örlítið út í kant til að geta mætt hvor annarri, eins og alþekkt er að nauðsynlegt sé að gera á minni vegum víðsvegar um landið. Járnstaurinn stóð u.þ.b. einn metra upp úr jörðinni og var staðsettur alveg í vegkantinum. M hefur krafist bóta vegna tjóns á bifreið sinni úr ábyrgðartryggingu X hjá V sem hefur hafnað bótaskyldu með bréfi dags. 14. mars 2024. M byggir kröfu sína á því að X hafi valdið tjóni á bifreiðinni vegna vanrækslu á viðhaldi á landi sínu. Telur M ljóst að staðsetning staurins, það að engar merkingar séu til staðar eða endurskinsborðar á staurnum sé allt til þess fallið að skapa gríðarlega hættu fyrir bæði umferð og aðra vegfarendur. Vísar M til nánar tilgreindra ákvæða í vegalögum nr. 80/2007 og umferðarlög nr. 77/2019 máli sínu til stuðnings. Ekki verði annað séð en að járnstaurinn hafi verið staðsettur þar sem raun bar vitni nema vegna vanrækslu við veghald. Hvorki sé um að ræða staur sem er hluti girðingar eða veghliðs né staur sem fellur undir það að vera svokölluð vegstika en þær kröfur sem gerðar eru til vegstika er að þær þurfi að bera glitmerki þ.e. endurskin sbr. 29. gr. reglugerðar nr. 250/2024 um umferðarmerki og notkun þeirra.

V hefur hafnað bótaskyldu með vísan til þess að umræddur staur verði ekki talinn vera staðsettur á hættulegum eða óeðlilegum stað, og verði tjónið ekki rakið til saknæmrar háttsemi X. Ítrekar V þá ríku skyldu sem hvílir á öikumönnum að gæta varúðar í umferðinni. Orsök tjónsins sé fyrst og fremst aðgæsluleysi ökumanns bifreiðarinnar.

Álit.

Ágreiningur þessa máls lítur að því hvort X eða starfsmenn þess hafi sýnt af sér saknæma háttsemi með því að hafa vanrækja viðhald á landi í þeirra eigu með því að fjarlægja ekki hættulegan staur af landinu. Almennar sönnunarreglur í skaðabótarétti gera ráð fyrir því að sá sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð á tjóni beri sönnunarbyrði um að skilyrði slíkrar ábyrgðar séu uppfyllt. Takist slík sönnun ekki ber tjónþoli hallann af því. Af gögnum málsins og myndum af vettvangi verður ekki ráðið að bersýnileg hættu á tjóni hafi verið til staðar vegna staðsetningar umrædds staur á þann hátt að athafnaskylda hafi hvílt á starfsmönnum X að bregðast við og fjarlægja hann. Með vísan til ofangreinds hefur ekki verið sýnt fram á að tjón M verði rakið til atvika eða aðstæðna sem X ber skaðabótaábyrgð á. M á því ekki rétt til bóta vegna tjóns á bifreið sinni úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 25. júní 2024.
rafræn undirritun

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir